

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מילרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומי מצית מוקמת לה לר' שמעון כר' עקיבא?												
הקדיש שלשה אילנות ממטע עשרה לבית סאה - הרי הקדיש את הקרקע ואת האילנות שביניהם, לפיכך כשהוא פודה - פודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף פחות מכאן או יותר על כן, או שהקדישין בזה אחר זה - הרי זה לא הקדיש לא הקרקע ולא את האילנות שביניהם, לפיכך כשהוא פודה - פודה את האילנות בשויהן ולא עוד, אלא אפילו הקדיש את האילנות וחזר והקדיש את הקרקע, כשהוא פודה - פודה את האילנות בשויהן, וחזר ופודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף מני?	והא תניא:											
אי רבי עקיבא												
מוכר בעין יפה מוכר, וכל שכן מקדיש	הא אמר: [ר"ע]											
אי רבנן												
מוכר הוא דבעין רעה מוכר, אבל מקדיש בעין יפה מקדיש	הא אמרי: [רבנן]											
אלא פשיטא רבי שמעון היא												
ורבי שמעון אליבא דמאן?												
אי אליבא דר"ע												
מוכר בעין יפה מוכר, וכל שכן מקדיש	הא אמר: [ר"ע]											
אלא פשיטא אליבא דרבנן												
כי היכי דמוכר בעין רעה מוכר, מקדיש נמי בעין רעה מקדיש ומשייר ארעא.	וקא סבר ר"ש:											
ואלא קשיא: הואיל ויונקין משדה הקדש												
לדידי, כי היכי דמוכר בעין רעה מוכר, מקדיש נמי בעין רעה מקדיש ושירי משייר, לדידכו, אודו לי מיהא דלא הקדיש אלא חרוב המורכב וסדן השקמה	אלא, רבי שמעון לדבריהם דרבנן קאמר להו:											
לא שנא.	ואמרי ליה רבנן:											
במאי אוקימתא לה? כרבי שמעון												
ולא עוד, אלא אפילו הקדיש את האילנות וחזר והקדיש את הקרקע, כשהוא פודה - פודה את האילנות בשויהן, וחזר ופודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף	אימא סיפא:											
ואי ר' שמעון, לזיל בתר פדיון וניפרקו אגב ארעייהו, דהא שמעינן ליה לר"ש דאזיל בתר פדיון												
מנין ללוקח שדה מאביו והקדישה ואחר כך מת אביו, מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה? ת"ל: (ויקרא כ"ז) ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאין ראויה להיות שדה אחוזה, יצתה זו מנין ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואח"כ הקדיש, מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה? תלמוד לומר: ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאינה שדה אחוזה, יצתה זו שהיא שדה אחוזה	דתניא: [ר' יהודה ורבי שמעון]											
ואילו רבי יהודה ורבי שמעון, היכא דמת אביו ואחר כך הקדישה לא צריכי קרא, כי אצטריך קרא - היכא דהקדישה ואחר כך מת אביו, מנא להו? אי מהאי קרא, אימא: לכדרכי מאיר הוא דאתא, אלא לאו משום דאזלי בתר פדיון	רבי מאיר:											
לעולם בעלמא רבי יהודה ורבי שמעון לא אזלי בתר פדיון, והכא קרא אשכחו ודרשו: א"כ, לכתוב קרא ואם את שדה מקנתו אשר לא אחוזתו, אי נמי שדה אחוזתו, מאי אשר לא משדה אחוזתו? את שאינה ראויה להיות שדה אחוזה, יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה.	רב נחמן בר יצחק:											
חרוב המורכב וסדן השקמה - תורת אילן עליו ותורת קרקע עליו תורת אילן עליו, דהיכא דאקדיש או זבין שני אילנות והאי - יש לו קרקע תורת קרקע עליו, דלא מזדבן אגב ארעא.	רב הונא:											
עומר שיש בו סאתים - תורת עומר עליו ותורת גדיש עליו תורת עומר עליו, דשני עומרים שכחה, שנים והוא - אינן שכחה תורת גדיש עליו	ואמר רב הונא:											
עומר שיש בו סאתים שכחו - אין שכחה.	דתנן:											
חרוב המורכב וסדן השקמה - באנו למחלוקת רבי מנחם ברבי יוסי ורבנן.	רבה בר בר חנה אמר ריש לקיש:											